

ชาวบ้าน 'ทับฝั่งน้อย' อาศัย-ทำกิน 100 ปี ยังไร้เอกสารสิทธิ

ขณะที่รัฐบาลเดินหน้าโครงการนำที่ดินของรัฐมาจัดสรรให้ประชาชนที่ยากไร้
เข้าอยู่อาศัยและทำกิน เพื่อแก้ปัญหาความเหลื่อมล้ำ รวมทั้งยังมีนโยบาย
ทางคืนผืนป่า จัดการกับผู้บุกรุกป่า และตรวจสอบการออกเอกสารสิทธิมิชอบ
(อ่านต่อหน้า 13)

ชาวบ้านทับผึ้งน้อย อาศัย-ทำกิน 100 ปี ยังไร้เอกสารสิทธิ

แต่ชาวบ้าน ต.วังคัน อ.ด่านช้าง จ.สุพรรณบุรี จำนวน 2 หมู่บ้าน คือ หมู่ 11 บ้านผึ้งหลวง และหมู่ 3 บ้านทับผึ้งน้อย ยังไม่มีเอกสารสิทธิในที่ดินทำกินและอยู่อาศัย ทั้งที่ชาวบ้านอยู่อาศัยกันกว่า 100 ปี จากรุ่นสู่รุ่นสืบทอดกันมาอย่างต่อเนื่องตั้งแต่รุ่นทวด ปู่ ย่า

โดยหมู่ 11 บ้านผึ้งหลวงมีชาวบ้านอาศัยอยู่ 166 หลัง ได้รับเอกสารสิทธิแล้ว 40 หลัง ส่วนหมู่ 3 บ้านทับผึ้งน้อยมีชาวบ้าน 196 หลัง ได้รับเอกสารสิทธิแล้ว 16 หลัง

เดิมหมู่บ้านดังกล่าวมีเพียงหมู่บ้านเดียวคือ “บ้านทับผึ้งน้อย” แต่ช่วง 10 กว่าปีที่ผ่านมา มีการแยกออกมาอีกหนึ่งหมู่บ้านคือ “บ้านผึ้งหลวง” มีประชากรรวมกันกว่า 300 ครัวเรือน

นภดล ทิปะลา ผู้ใหญ่บ้านผึ้งหลวง หมู่ 11 บอกเล่าว่า “ผมเองเป็นตัวแทนของชาวบ้านที่ออกมาเรียกร้องเรื่องของการได้มาซึ่งเอกสารสิทธิในพื้นที่ที่พวกเราอยู่กันมานานมากแล้ว แต่ไม่สามารถทำอะไรได้มากกว่า รอคอยความหวังและประสานงานกับหน่วยงานต่างๆ จนกระทั่งถึงจุดที่ต้องออกมาเรียกร้องเพื่อให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้ามาดูบ้างว่า ชาวบ้านมีความต้องการอย่างไรเดือดร้อนอย่างไร”

ขณะที่ **แท่น ทอดิ** อายุ 79 ปี บอกเล่าว่า “หมู่บ้านแห่งนี้มีมาก่อนที่ผมจะเกิดด้วยซ้ำ ฟังคำบอกเล่าจากคนแก่แก่ในหมู่บ้านบอกว่า เดิมหมู่บ้านจะอยู่อีกด้านหนึ่งที่ติดกับลำห้วยในหมู่บ้าน แต่เนื่องจากน้ำท่วมหมู่บ้านบ่อยมาก จึงย้ายกันมาอยู่ในพื้นที่ปัจจุบัน ในสมัยนั้นจะเป็นป่าไผ่เล็กๆ ชาวบ้านย้ายกันมาก็จับจองสร้างบ้านเรือน ที่ทำมาหากิน ก็อยู่กันเรื่อยมาจนถึงทุกวันนี้ มีโรงเรียน วัด สถานีนอนามัยครบหมด”

นานมาแล้วส่วนราชการเคยให้มาวัดเขตพื้นที่บริเวณบ้านของชาวบ้านในหมู่บ้าน บอกว่า “จะออกเอกสารอะไรสักอย่างให้ ผมก็คิดว่าจะมีเอกสารที่ถูกต้องแล้ว แต่ต่อมาจนถึงวันนี้ก็ยังไม่มีการออกเอกสารสิทธิอะไรเลย ตั้งแต่หลานยังไม่เกิด ตอนนี้หลานลุงอายุ 20 กว่า

วีระศักดิ์ วิจิตรแสงศรี

ปีแล้ว ถึงวันนี้ก็ไม่ได้คาดหวังอะไรมาก”

ที่ผ่านมาได้มี ส.ป.ก.สุพรรณบุรีมาออกเอกสารสิทธิให้ชาวบ้านในหมู่บ้านไปแล้วจำนวนหนึ่ง แต่อีกส่วนหนึ่งไม่สามารถออกให้ได้ ด้วยเหตุผลว่า เป็นพื้นที่ป่าของกรมป่าไม้ กระทรวงทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

สินวล ดอนไพรภักษ์ อายุ 62 ปี อดีตผู้

อำนวยการโรงเรียนวัดวังคัน ต.วังคัน มองว่า ยังสงสัยเกี่ยวกับเรื่องของการออกเอกสารสิทธิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ามีการออกเอกสารสิทธิอย่างไร เอาอะไรมาวัดว่าจุดไหนออกเอกสารสิทธิได้ จุดใดออกเอกสารสิทธิไม่ได้ เพราะชาวบ้านอยู่กันมานานหลายชั่วอายุคนพื้นที่ในปัจจุบันไม่หลงเหลือสภาพป่าแม่แต่น้อย

ทับผึ้งน้อย กิน 100 ปี เอกสารสิทธิ

อำนวยการโรงเรียนวัดวังคัน ต.วังคัน มอง
ว่า ยังสงสัยเกี่ยวกับเรื่องของการออกเอกสาร
สิทธิของหน่วยงานที่เกี่ยวข้องว่ามีการออก
เอกสารสิทธิอย่างไร เอาอะไรมาวัดว่าจุดไหน
ออกเอกสารสิทธิได้ จุดใดออกเอกสารสิทธิไม่ได้
เพราะชาวบ้านอยู่กันมานานหลายชั่วอายุคน
พื้นที่นี้ปัจจุบันไม่หลงเหลือสภาพป่าแม่แต่น้อย

มีเพียงบ้านเรือนและไร่ไถยังเป็นส่วนใหญ่

“หมู่บ้านเดียวกัน แต่ออกเอกสารสิทธิ
ให้บ้าง ไม่ให้บ้าง ไม่เหมือนกัน ชาวบ้านก็
เริ่มมีความแตกแยกกัน เพราะคนมีเอกสาร
สิทธิกับอีกคนไม่มีเอกสารสิทธิ ทั้งๆ ที่บ้าน
ติดกัน หมู่บ้านเดียวกัน จึงได้แต่นั่งรอคอย
ความหวังว่าสักวันชาวบ้านจะได้เอกสาร
สิทธิกันทุกหลังคาเรือน เพื่อลดความเหลื่อม
ล้ำ และเห็นว่าหน่วยงานที่เกี่ยวข้องต้องออก
มาให้ความกระจ่างแจ้งเกี่ยวกับการกระทำดัง
กล่าวให้เป็นมาตรฐานเดียวกัน”

ขณะที่ น.ส.กาญจนา ทรดี ผู้ใหญ่บ้าน
ทับผึ้งน้อย ระบุว่า หลังจากที่มีข่าวของ
หมู่บ้านเผยแพร่ผ่านไปทางหนังสือพิมพ์แล้ว
มีหน่วยงานภาครัฐได้เข้ามาตรวจสอบ ได้
รับคำสั่งแจ้งว่า พื้นที่ที่ไม่ได้มีการออกเอกสาร
ส.ป.ก.ให้เนื่องจากอยู่ในเขตพื้นที่ป่าเดิม ซึ่ง
ตรงนี้ก็เข้าใจในเหตุ แต่ในฐานะตัวแทนของ
ชาวบ้านอยากขอวิงวอนให้ช่วยดำเนินการ
เรื่องนี้ด้วย เช่น อาจจะมีการประสานกัน
ระหว่าง ส.ป.ก.กับกรมป่าไม้ เพื่อให้มีการ
ออกเอกสารสิทธิ เพราะลำพังจะให้ชาวบ้าน
ไปเดินเรื่องเองก็คงลำบาก

อย่างไรก็ตาม ล่าสุด นายวีระศักดิ์ วิจิตร
แสงศรี รองผู้ว่าราชการจังหวัดสุพรรณบุรี
ได้ออกมาชี้แจงว่า ชาวบ้านที่อยู่พื้นที่เขต
ของ ส.ป.ก. มีการออกเอกสารสิทธิ ส.ป.ก.
4-01 ให้ชาวบ้านในพื้นที่ไปแล้ว 150 ราย
ใน 2 หมู่บ้าน และยังคงเหลือชาวบ้านอีก
212 รายที่ยังไม่มีเอกสารสิทธิ และทราบ
ว่าเป็นพื้นที่ป่าเสื่อมโทรมที่ชาวบ้านอยู่กัน
มานาน ดังนั้นคงต้องมาหารือกันอีกครั้งว่า
จะสามารถดำเนินการอย่างไรได้ เพราะเป็น
พื้นที่ป่าไม่สามารถออกเป็นโฉนดได้ ก็คงต้อง
เป็นไปตามกระบวนการของทางป่าไม่ว่า จะ
ดำเนินการออกเอกสารสิทธิอย่างไรให้ชาว
บ้านอย่างเหมาะสม

จากปัญหาของหมู่บ้านแห่งนี้ เมื่อเปรียบ
เทียบกับกรณีของเอกสารสิทธิในพื้นที่ที่เป็น
ปัญหานั้นอยู่ในกรณีสนามแข่งรถโบราณชา
และศรีมายา แล้วตอกย้ำอะไรบางอย่างใน
สังคมไทยให้แลเห็น

เป็นข้อสังเกตในระหว่างปฏิรูปว่า
หนทางขจัดความเหลื่อมล้ำยังมีอยู่มาก
หรือน้อยเพียงใด